YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
27 päivänä helmikuuta 2003 *

Asiassa C-415/01,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Valero Jordana ja J. Adda, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Belgian kuningaskunta, asiamiehenään C. Pochet,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1) 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun näitä säännöksiä tarkastellaan yhdessä kyseisen direktiivin 4 artiklan 4 kohdan kanssa, sellaisena kuin tämä jälkimmäinen säännös on luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) 7 artiklan mukaisesti osittain muutettuna tämän jälkimmäisen direktiivin 6 artiklan 2—4 kohdalla, koska Flanderin hallintoalue ei ole pannut täytäntöön direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 1 ja 2 kohtaa eikä sen liitettä I, ja koska se ei ole varmistanut alueellaan sijaitsevien erityissuojelualueiden rajojen määrittämistä siten, että siihen voidaan vedota kolmansia vastaan, eikä toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että alueen osoittaminen erityissuojelualueeksi johtaa automaattisesti ja samanaikaisesti yhteisön oikeuden mukaisen suojelujärjestelmän soveltamiseen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit R. Schintgen, C. Gulmann (esittelevä tuomari), F. Macken ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 7.11.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, sellaisena kuin se on muutettuna vastauskirjelmällä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.10.2001 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1; jäljempänä lintudirektiivi) 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun näitä säännöksiä tarkastellaan yhdessä kyseisen direktiivin 4 artiklan 4 kohdan kanssa, sellaisena kuin tämä jälkimmäinen säännös on luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7; jäljempänä luontodirektiivi) 7 artiklan mukaisesti osittain muutettuna tämän jälkimmäisen direktiivin 6 artiklan 2—4 kohdalla, koska Flanderin hallintoalue ei ole pannut täytäntöön lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohtaa eikä sen liitettä I, ja koska se ei ole varmistanut alueellaan sijaitsevien erityissuojelualueiden rajojen määrittämistä siten, että siihen voidaan vedota kolmansia vastaan, eikä toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että alueen osoittaminen erityissuojelualueeksi johtaa automaattisesti ja samanaikaisesti yhteisön oikeuden mukaisen suojelujärjestelmän soveltamiseen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Lintudirektiivin 4 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Tämän direktiivin liitteessä I mainittujen lajien elinympäristöjä on suojeltava erityistoimin, jotta varmistetaan lajien eloonjääminen ja lisääntyminen niiden levinneisyysalueella.

Tässä yhteydessä kiinnitetään huomiota:

a) lajeihin, jotka ovat vaarassa kuolla sukupuuttoon;

b) lajeihin, jotka ovat herkkiä tietyille muutoksille niiden elinympäristössä;

c) lajeihin, joita pidetään harvinaisina niiden pienen kannan tai alueellisesti suppean levinneisyyden takia;

d) muihin lajeihin, jotka vaativat erityistä huomiota niiden erityislaatuisen elinympäristön vuoksi.

Arvioissa otetaan huomioon lintukantojen kehityssuunnat ja muutokset.

Jäsenvaltioiden on osoitettava erityisiksi erityissuojelualueiksi näiden lajien suojelemiseen lukumäärältään ja kooltaan sopivimmat alueet sillä maantieteellisellä vesi- ja maa-alueella, johon tätä direktiiviä sovelletaan.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava vastaavat toimenpiteet sellaisten säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien osalta, joita ei luetella liitteessä I, ottaen huomioon niiden suojelun tarve sillä maantieteellisellä vesi- ja maa-alueella, johon tätä direktiiviä sovelletaan, kun kyseessä ovat niiden muuttoreittien varrella sijaitsevat pesimä-, sulkasato- ja talvehtimisalueet ja levähdyspaikat. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota kosteikkojen ja erityisesti kansainvälisesti merkittävien kosteikkojen suojeluun.

— —

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla suojelualueilla elinympäristöjen pilaantumisen tai huonontumisen sekä lintuihin vaikuttavien häiriöiden estämiseksi, jos häiriöt vaikuttaisivat merkittävästi tämän artiklan tavoitteisiin. Jäsenvaltioiden on myös näiden suojelualueiden ulkopuolella pyrittävä estämään elinympäristöjen pilaantuminen ja huonontuminen."

3 Luontodirektiivin 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

"2. Jäsenvaltioiden on toteutettava erityisten suojelutoimien alueilla tarpeellisia toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten alueet on osoitettu, siinä määrin kuin nämä häiriöt saattaisivat vaikuttaa merkittävästi tämän direktiivin tavoitteisiin.

3. Kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, mutta saattavat vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi joko erikseen tai yhdessä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin. Alueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnista tehtyjen johtopäätösten perusteella ja jollei 4 kohdan säännöksistä muuta johdu, toimivaltaiset kansalliset viranomaiset antavat hyväksyntänsä tälle suunnitelmalle tai hankkeelle vasta varmistuttuaan siitä, että suunnitelma tai hanke ei vaikuta kyseisen alueen koskemattomuuteen, ja kuultuaan tarvittaessa kansalaisia.

4. Jos suunnitelma tai hanke on alueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnin kielteisestä tuloksesta huolimatta ja vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa kuitenkin toteutettava erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien sosiaaliset tai taloudelliset syyt, jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle toteutetut korvaavat toimenpiteet.

Jos kyseisellä alueella on ensisijaisesti suojeltava luontotyyppi ja/tai laji, ainoat kysymykseen tulevat näkökohdat ovat sellaisia, jotka liittyvät ihmisen terveyteen tai yleiseen turvallisuuteen tai ensisijaisen tärkeisiin suotuisiin vaikutuksiin ympäristöön taikka, komission lausunnon mukaan, muihin erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottaviin syihin."

4 Luontodirektiivin 7 artiklan mukaan sen 6 artiklan 2—4 kohdasta aiheutuvat velvoitteet korvaavat lintudirektiivin 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisestä lauseesta aiheutuvat velvoitteet, kun on kyse lintudirektiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti suojeltavaksi luokitelluista alueista tai vastaavasti kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti tunnustetuista alueista luontodirektiivin voi-

maantulopäivästä alkaen tai jäsenvaltion lintudirektiivin mukaisesti tekemän suojeluluokittelun tai tunnustamisen päivämäärästä alkaen, jos viimeksi mainittu päivämäärä on myöhempi.

5 Luontodirektiivin 23 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan kahden vuoden kuluessa sen tiedoksiantamisesta. Koska tämä direktiivi annettiin tiedoksi kesäkuussa 1992, kyseinen määräaika on päättynyt kesäkuussa 1994.

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

6 Komissio totesi Belgian hallitukselle 4.4.2000 osoittamallaan virallisella huomautuksella muun muassa, että sen käytössä olevien tietojen perusteella vaikutti siltä, että Belgian kuningaskunta ei ollut noudattanut lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun näitä säännöksiä tarkastellaan yhdessä kyseisen direktiivin 4 artiklan 4 kohdan kanssa, sellaisena kuin tämä jälkimmäinen säännös on luontodirektiivin 7 artiklan mukaisesti osittain muutettuna tämän jälkimmäisen direktiivin 6 artiklan 2—4 kohdalla, koska Flanderin hallintoalue ei ollut pannut täytäntöön lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohtaa eikä sen liitettä I ja koska se ei ollut varmistanut alueellaan sijaitsevien erityissuojelualueiden rajojen määrittämistä siten, että siihen voidaan vedota kolmansia vastaan, eikä toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että alueen osoittaminen erityissuojelualueeksi johtaa automaattisesti ja samanaikaisesti yhteisön oikeuden mukaisen suojelujärjestelmän soveltamiseen.

7 Koska komissio ei saanut vastausta tähän kirjeeseen, se osoitti Belgian kuningaskunnalle 19.7.2000 päivätyllä kirjeellä perustellun lausunnon, jossa se toisti virallisessa huomautuksessa esitetyt väitteet ja kehotti tätä jäsenvaltiota toteuttamaan perustellun lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

8 Belgian hallitus toimitti komissiolle 6.10.2000 päivätyllä kirjeellä Flanderin hallintoalueen vastauksen perusteltuun lausuntoon.

9 Koska komissio katsoi, että se ei voinut tämän vastauksen perusteella päätellä, että Belgian kuningaskunta oli toteuttanut tarvittavat toimenpiteet moititun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen päättämiseksi, se päätti nostaa tämän kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa.

Kanne

Lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä sen liitteen I täytäntöönpanon laiminlyöntiä koskeva väite

10 Komissio väittää, että yhdessäkään Flanderin hallintoalueella sovellettavassa oikeudellisesti sitovassa säännöksessä ei velvoiteta osoittamaan erityissuojelu-

alueiksi lintudirektiivin liitteessä I mainittujen lintulajien sekä sellaisten säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien, joita ei luetella kyseisessä liitteessä, suojelemiseen lukumäärältään ja kooltaan sopivimpia alueita. Tämän direktiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohtaa ei komission mukaan näin ollen ole pantu täydellisesti täytäntöön.

11 Vaikka Belgian hallitus väittää, että lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohta on pantu osittain täytäntöön, se ei kiistä komission väitettä.

12 Kanne on näin ollen hyväksyttävä tältä osin.

Erityissuojelualueiden suojelujärjestelmän puuttumista koskeva väite

13 Komissio toteaa, että Flanderin hallintoalueella sovellettavia säännöksiä, joiden tarkoituksena olisi liittää alueen osoittaminen erityissuojelualueeksi automaattisesti tätä alaa koskevassa yhteisön oikeudessa säädetyn suojelujärjestelmän soveltamiseen, ei ole olemassa.

14 Vaikka Belgian hallitus muistuttaa toisaalta, että Flanderin hallintoalueella on jo olemassa yleisiä ja alakohtaisia suojelutoimenpiteitä, joita sovelletaan erityis-

suojelualueilla, se myöntää toisaalta, että missään tällä hallintoalueella sovellettavassa säännöksessä ei säädetä, että alueen osoittamiseen erityissuojelualueeksi liittyy automaattisesti lintudirektiivissä määritellyn suojelujärjestelmän soveltaminen tähän alueeseen.

15 Tämän osalta on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa jäsenvaltiot velvoitetaan antamaan erityissuojelualueille sellainen oikeudellinen asema suojelun kannalta, jonka avulla turvataan erityisesti direktiivin liitteessä I mainittujen lintulajien eloonjääminen ja lisääntyminen sekä niiden säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien pesintä, sulkasato ja talvehtiminen, joita ei luetella kyseisessä liitteessä (ks. asia C-166/97, komissio v. Ranska, tuomio 18.3.1999, Kok. 1999, s. I-1719, 21 kohta).

16 Koska luontodirektiivin 7 artiklassa säädetään, että muun muassa saman direktiivin 6 artiklan 2 kohdasta aiheutuvat velvoitteet korvaavat lintudirektiivin 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisestä lauseesta aiheutuvat velvoitteet, kun on kyse erityissuojelualueista, näille alueille suojelun kannalta annetun oikeudellisen aseman avulla on myös taattava, että kyseisillä alueilla estetään luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen huonontuminen sekä niihin lajeihin vaikuttavat merkittävät häiriöt, joita varten kyseiset alueet on osoitettu.

17 Koska minkäänlaisia Flanderin hallintoalueella sovellettavia säännöksiä, joilla liitettäisiin alueen osoittaminen erityissuojelualueeksi tämän tuomion 15 ja 16 kohdassa kuvatun kaltaisen suojeluaseman soveltamiseen, ei ole olemassa, lintudirektiivin 4 artiklassa tarkoitetun luonnonvaraisen linnuston erityissuojelutavoitteen toteutuminen (ks. mm. asia C-374/98, komissio v. Ranska, tuomio 7.12.2000, Kok. 2000, s. I-10799, 55 kohta) vaarantuu.

18 Kanne on näin ollen hyväksyttävä tältä osin.

Väite, jonka mukaan erityissuojelualueiden rajojen määrittämiseen ei voida vedota kolmansia vastaan

19 Komissio väittää, että lintudirektiiviä ei ole pantu asianmukaisesti täytäntöön, koska maantieteelliset kartat, joissa määritetään erityissuojelualueiden rajat Flanderin hallintoalueella, eivät ole sitovia kolmansiin nähden ja koska niihin ei näin ollen voida vedota näitä vastaan. Belgian oikeudessa alueviranomaisten toteuttamat toimenpiteet on julkaistava *Moniteur belgessä,* jotta ne ovat sitovia. Ainoastaan tämä julkaiseminen luo oikeussubjektien osalta ehdottoman olettaman toteutettujen toimenpiteiden tuntemisesta ja varmistaa näin ollen sen, että niihin voidaan vedota kolmansia vastaan. Karttoja, joissa määritetään erityissuojelualueiden rajat Flanderin hallintoalueella, ei kuitenkaan julkaistu *Moniteur belgessä.* Ne toimitettiin ainoastaan kunnantaloille, jotta asukkaat voivat tutustua niihin.

20 Belgian kuningaskunta väittää, että kysymys niiden karttojen sitovuudesta, joissa määritetään erityissuojelualueiden rajat, kuuluu jäsenvaltioiden sisäiseen oikeuteen. Jäsenvaltioilla on huomattava harkintavalta sen tavan määrittämisessä, jolla ne varmistavat direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteiden velvoittavuuden. Se, että Belgian oikeudessa julkaiseminen *Moniteur belgessä* on yleissääntö, ei Belgian kuningaskunnan mukaan estä sitä, että erityistapauksissa voidaan valita muu julkaisutapa edellyttäen, että oikeussubjektit voivat todellakin tutustua kyseiseen säännökseen. Cour de cassation on Belgian kuningaskunnan mukaan hyväksynyt tämän periaatteen alueellisten ja alakohtaisten suunnitelmien julkaisemisen osalta maankäytön suunnittelua koskevien säännösten yhteydessä. Belgian hallitus väittää, että erityissuojelualueiden rajat määrittävien karttojen

toimittaminen asianomaisille kunnantaloille, mistä säädetään lintudirektiivin 4 artiklassa tarkoitettujen erityissuojelualueiden osoittamisesta 17.10.1988 annetun Flanderin hallituksen asetuksen (*Moniteur belge* 29.10.1988, s. 15068) 3 §:ssä, on tässä asiassa riittävä julkaisutapa ottaen huomioon, että niillä, joita asia koskee, on todellinen mahdollisuus tutustua kyseisiin karttoihin. Luonnon ja luonnonympäristön suojelusta 21.10.1997 annettua asetusta (*Moniteur belge* 10.1.1998, s. 599) ollaan kuitenkin muuttamassa erityissuojelualueiden rajat määrittävien maantieteellisten karttojen julkaisemiseksi Moniteur belgessä.

21 Tämän osalta on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan direktiivin säännökset on pantava täytäntöön kiistattoman sitovasti sekä niin yksilöidysti, täsmällisesti ja selvästi, että oikeusvarmuuden vaatimus täyttyy (ks. mm. asia C-159/99, komissio v. Italia, tuomio 17.5.2001, Kok. 2001, s. I-4007, 32 kohta). Oikeusvarmuuden periaate edellyttää, että yhteisön säännösten mukaan toteutetut kansalliset toimenpiteet julkaistaan asianmukaisella tavalla siten, että oikeussubjektit, joita tällaiset toimenpiteet koskevat, tuntevat oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa laajuuden yhteisön oikeuden soveltamisalaan kuuluvalla erityisalalla (ks. asia C-313/99, Mulligan ym., tuomio 20.6.2002, Kok. 2002, s. I-5719, 51 ja 52 kohta).

22 Erityissuojelualueiden rajat määrittävien karttojen on oltava kiistattoman sitovia. Jos näin ei olisi, erityissuojelualueiden rajojen maantieteellinen määrittäminen voitaisiin asettaa jatkuvasti kyseenalaiseksi. Myös lintudirektiivin 4 artiklan suojelutavoitteen, josta muistutetaan tämän tuomion 17 kohdassa, täydellinen toteuttaminen vaarantuisi.

23 Perusteltuun lausuntoon annetussa vastauksessa myönnetään, että periaatteessa ainoastaan toimenpiteen julkaiseminen *Moniteur belgessä* varmistaa ehdottoman olettaman syntymisen siitä, että kolmannet tuntevat kyseisen toimenpiteen. Se, että Cour de cassation hyväksyi maankäytön suunnittelua koskevien säännösten yhteydessä alueellisten ja alakohtaisten suunnitelmien sitovuuden, kun niiden julkisuus varmistetaan muutoin kuin julkaisemalla ne *Moniteur belgessä,* ei tässä tapauksessa osoita, että sama koskee erityissuojelualueiden rajat Flanderin hallintoalueella määrittäviä maantieteellisiä karttoja, jotka tämän tuomion 20 kohdassa mainitun muutoksen mukaisesti on sitä paitsi julkaistava *Moniteur belgessä.*

24 Jopa olettaen, että ehdoton olettama toimenpiteen tuntemisesta voisi perustua johonkin muuhun julkaisutapaan kuin toimenpiteen julkaisemiseen kokonaisuudessaan *Moniteur belgessä,* kuten vastauksessa perusteltuun lausuntoon väitetään, on todettava, että erityissuojelualueiden rajat määrittävät kartat, joihin sovelletaan tällaista olettamaa, eivät vaikuta kiistattoman sitovilta.

25 Kanne on näin ollen perusteltu myös tältä osin.

26 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun näitä säännöksiä tarkastellaan yhdessä tämän direktiivin 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen kanssa, sellaisena kuin tämä jälkimmäinen säännös on luontodirektiivin 7 artiklan mukaisesti osittain muutettuna tämän jälkimmäisen direktiivin 6 artiklan 2—4 kohdalla, koska Flanderin hallintoalue ei ole pannut täytäntöön lintudirektiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohtaa eikä sen liitettä I, ja koska se ei ole varmistanut alueellaan sijaitsevien erityissuojelualueiden rajojen mää-

rittämistä siten, että siihen voidaan vedota kolmansia vastaan, eikä toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että alueen osoittaminen erityissuojelualueeksi johtaa automaattisesti ja samanaikaisesti yhteisön oikeuden mukaisen suojelujärjestelmän soveltamiseen.

Oikeudenkäyntikulut

27 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Belgian kuningaskunnan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on pääosin hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY**

4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun näitä säännöksiä tarkastellaan yhdessä tämän direktiivin 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen kanssa, sellaisena kuin tämä jälkimmäinen säännös on luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 7 artiklan mukaisesti osittain muutettuna tämän jälkimmäisen direktiivin 6 artiklan 2—4 kohdalla, koska Flanderin hallintoalue ei ole pannut täytäntöön direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 1 ja 2 kohtaa eikä sen liitettä I, ja koska se ei ole varmistanut alueellaan sijaitsevien erityissuojelualueiden rajojen määrittämistä siten, että siihen voidaan vedota kolmansia vastaan, eikä toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että alueen osoittaminen erityissuojelualueeksi johtaa automaattisesti ja samanaikaisesti yhteisön oikeuden mukaisen suojelujärjestelmän soveltamiseen.

2) **Belgian kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Puissochet Schintgen Gulmann

Macken Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä helmikuuta 2003.

R. Grass J.-P. Puissochet

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja